

ΟΜΗΡΟΥ
BATRAXOMYOMAXIA.

HOMERI
BATRACHOMYOMACHIA.

GRÆCE & LATINE.

VILLAGARSÆ.
TYPIIS SEMINARIII.
Anno M. DCC LIX.

OMHPOY

BATPAXOMYOMAXIA

HOMERI

BATPACHOMYOMACHIA

GREECE & LATINE

VILLAGARIE

TTTIS SEMINARIJ

Anno M. DCC LIX

T. 172468

C. 1223804 R. 136502

*I*gitur ut Aratus ab Jove incipien-
dum putat, ita nos ritè cœpturi ab
Homero videmur. Hic enim (quem-
admodum ex Oceano dicit ipse amnium
vim fontiumque cursus initium capere)
omnibus eloquentiæ partibus exemplum,
& ortum dedit. Hunc nemo in magnis
sublimitate, in parvis proprietate su-
peraverit. Idem lætus ac pressus, jucun-
dus & gravis, tum copiâ, tum brevi-
tate mirabilis; nec poëticâ modò, sed
oratoriâ virtute eminentissimus. M. Fa-
bius Quintilianus Institut. Orat. Lib. X,
Cap. I.

‘ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΪΑ.

ΑΡΧόμενος πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
 Ἐλθεῖν εἰς ἑμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἴνεκ’ αἰοιδῆς
 Ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἑμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
 Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος
 Εὐχόμενος μερόπεσσι ἐς οὐατα πᾶσι βαλέσθαι,
 Πῶς Μῦες ἐν Βατράχοιςιν ἀριτεύσαντες ἔβησαν,
 Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γηγάντων.
 Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοῖν δ’ ἔχεν ἀρχὴν.

Μῦς ποτε διφαλὸς, Γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 Πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον,
 Ὑδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τον δὲ κατεῖδε
 Λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ’ ἐφθέγγετο τοῖον·
 Ξεῖνε τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ’ ἡόναι; τίς δέ σ’ ὁ φύσας,
 Πάντα δ’ ἀλλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
 Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
 Δῶρα δέ τοι δάσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλὰ.
 Εἰμὶ δ’ ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
 Τιμῶμαι, Βατράχων ἡγούμενος ἡμάται πάντα·
 Καὶ με πατήρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούσῃ
 Μιχθεῖς ἐν Φιλότῃ παρ’ ὄχθας Ἐριδανοῖο.
 Καὶ σε δ’ ὄρῳ καλόν τε καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων,
 Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
 Ἑρμεναί· ἀλλ’ ἄγε θᾶστον ἐν γενεῇν ἀγόρευε.

Τὸν δ’ αὖ Ψυχάρπαξ ἡμείβετο, Φώνησέν τε·
 Τίπτε γένος τούμῳ ζητεῖς, Φίλε, δῆλον ἄπασι

HOMERI BATRACHOMYOMACHIA.

Incipiens, primùm Musarum chorum ex Helicone
 Venire in meum cor precor gratiâ cantus;
 Quem nuper in tabellis mea super genua posui,
 Litem scilicet immensam, tumultuosum opus Martis:
 Optans hominibus in aures omnibus immittere,
 Quomodo Mures in Ranas, strenuè-pugnantes iverunt,
 Terrigenarum virorum imitantes opera Gigantum.
 Ut sermo inter mortales erat: tale autem habuit principium.

Mus aliquando sitibundus, Felis periculum elapsus,
 Prope in lacum tenerum admovit mentum
 Aquâ se-delectans dulci: eum autem conspexit
 Limnocharis multifonus verbumque locutus est tale;
 „Hospes, quis es? unde venisti ad littus, quis vero qui te genuit?
 „ Omnia autem verè dic, ne mentientem te advertam.
 „ Si enim te cognovero amicum dignum, in domum ducam;
 „ Donaque tibi dabo hospitalia multa & bona.
 „ Sum autem ego rex Phrysignathus, qui per lacum
 „ Color, Ranis præiens dies omnes.
 „ Et me pater Peleus olim genuit, Hydromedusæ
 „ Mixtus in amore apud ripas Eridani.
 „ Sed & te video pulchrûmque & fortem, eximium præ-aliis
 „ Sceptraferum regem, & in bellis pugnatorem
 „ Esse: sed age ocyus tuum genus narra.

Huic autem rursus Psicharpax respondebat, dixitque;
 „ Cur genus meum inquiris, amice, manifestum omnibus

Ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανίοις πετεινοῖς
 Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κυκλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
 Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦν μήτηρ
 Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερυνοτρώκτου βασιλῆος.
 Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
 Σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
 Πῶς δὲ Φίλον ποιῇ με, τον εἰς Φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
 Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε,
 Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδὲ με λήθει
 Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο.
 Οὐδὲ πλακοῦς τανύπλεπλος, ἔχων πολλὴν σισαμίδα·
 Οὐ τόμος ἐκ πτέρυγης, οὐχ ἥματα λευκοχιτώνα,
 Οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦ γάλακτος,
 Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
 Οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
 Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
 Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτὴν,
 Ἄλλ' εὐθὺς μετὰ μῦλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
 Οὐ δέδιδ' ἀνθρώπων, καὶ περ μέγα σῶμα φοροῦντα,
 Ἄλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
 Καὶ πτέρυγης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἵκανεν ἀνδρᾶ·
 Νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.
 Ἀλλὰ δὴ μάλα πάντα τὰ δεῖδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Κίρκον, καὶ Γαλέην, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
 Καὶ Παγίδα ξονόεσσαν, ὅπου δολοεῖς πέλε πότμος·
 Πλείστον δὲ Γαλέην περιδεῖδια, ἥτις ἀρίστη.
 Ἥ καὶ τραγωδοῦνόντα κατὰ τρώγλην ἐρεεῖνει.
 Οὐ τρώγῃ βαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
 Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
 Ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐσιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἡῦδα·

„ Hominibusque, Diisque, & aeris volucris?
 „ Pficharpax quidem ego vocor: sum autem filius
 „ Troxartæ patris magnanimi; at sanè mater
 „ Lichomye, filia Pternotroctæ regis:
 „ Genuit autem in tugurio me, & enutrivit cibariis,
 „ Ficubus, & nucibus, & eduliis omnigenis.
 „ Quomodo verò amicum facias me, naturâ nihil similem?
 „ Nam tibi quidem vita est in aquis, sed mihi sanè
 „ Quæcumq. apud homines, comedere mos-est; neq. me latet
 „ Panis ter-depositus à rotundo canistro;
 „ Neque placenta extensa, habens multam sisamida;
 „ Non segmen expernâ, non jecora albam-tunicam-habētia,
 „ Non caseus recens-pressus à suavi lacte,
 „ Non bonum dulciolum, quod & beati desiderant,
 „ Neque quæcumque ad convivium hominum parant coqui,
 „ Ornantes ollas condimentis omnigenis.
 „ Neque unquam ex bello malum aufugi clamorem,
 „ Sed statim ad pugnam iens primis pugnatoribus immisceor.
 „ Nō metuo hominem, etiam licet magnum corpus ferētem:
 „ Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo;
 „ Et calce prehendi, & non dolor occupavit virum;
 „ Suavis non aufugit somnus mordente me.
 „ Sed duo mala valde *per* omnia timeo totam per terram,
 „ Accipitrem, & Felem, qui mihi magnum dolorem afferunt,
 „ Et Decipulam luctuosam, vbi dolosum esse-solet fatum:
 „ Plurimum sanè Felem pertimesco, quæcumque optima,
 „ Quæ & foramen-ingredientem, per foramen perquirat.
 „ Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,
 „ Non betis viridibus pascor, neque apiis:
 „ Hæc enim vestrum sunt edulia per lacum.

Ad hæc subridens Phylsignatus contra locutus est:

Ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γασέρι· ἔσι καὶ ἡμῖν
 Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ, καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
 Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
 Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι·
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστι·
 "Αἶρω σ' ἐν νότοισι· κράτει δέ με, μή ποτ' ὄληαι,
 "Οππῶς γηθόσυγος τὸν ἐμὸν δόμον εἴσαφίκηαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχις α,
 Χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος ἄλματι κούφῳ·
 Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρους,
 Νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
 Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δαικρύων
 "Αχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο· τίλλε δὲ χαίτας,
 Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρα· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Πάλλετ' ἀηθεῖη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἰδέσθαι·
 Δεινὰ δ' ἐπεσονάχιζε, φόβου κυρόεντος ἀνάγκη.
 Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἐπλάσ' ἐφ' ὕδασι, ἥύτε κώπην
 Σύρων· εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 Ὑδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβῶα,
 Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν.

Οὐχ οὕτω νότοισιν ἐβάσασε φόρτον ἔρωτος
 Ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
 Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
 Βάτραχος, ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.

Ὑδρὸς δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὄραμα
 Ἀμφοτέροισ' ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον·
 Τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσιγνάθος, οὔτι νοήσας,
 Οἷον ἐταῖρον ἐμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.
 Δὺ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

- „ Hospes, valde gloriaris de ventre: adsunt & nobis
 „ Multa valde in lacu, & in terra mirabilia visu.
 „ Anceps enim dedit Ranis pascuum Saturnius,
 „ Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire:
 „ Si autem vis & hæc scire, facile est:
 „ Portem te in humeris; tene vero me, ne quando pereas:
 „ Quo pacto lætus in meam domum venias.

(citissimè

Sic utiq. dixit, & terga præbebat; ille autem conscendebat
 Manus habens tenerum ad collum, saltu levi:
 Et primùm quidē gaudebat, quādo intuebatur vicinos portus,
 Natatu delectatus Physignathi; sed quando demum utique
 Undis purpureis alluebatur, multum lacrymans
 Inutili poenitentia querebatur; vellebatque comas.
 Et pedes stringebat per ventrem; intus verò ei cor
 Palpitabat rei insolentiā, & in terram volebat aspicere:
 Graviter autem ingemiscebat, timoris frigidi vi.
 Caudam quidem primùm extendit in aquis, tanquam remum
 Trahens, supplicansque Diis, in terram ut-veniret,
 Aquis purpureis alluebatur: multum autem clamabat,
 Et talem dixit sermonem, & ab ore profabatur:

- „ Non sic dorso portavit onus amoris
 „ Taurus, quando Europam per undam vexit in Cretam,
 „ Ut me natans super-dorsum vexit ad domum
 „ Rana, elevato pallido corpore aqua albā.

(culum

Hydrus autē ex-improvviso apparebat, horrendum specta-
 Ambobus; erectum verò super aquam habebat collum.
 Hunc conspicatus demersit-se Physignathus, nequaquā cogi-
 Qualem socium erat perditurus in lacu: (tans,
 Subiit autem profunditatem lacus, & evitavit fatum atrum.

Ille

Κεῖνος δ', ὡς ἀφέθη, πέσεν ὑπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
 Χεῖρας δὲ ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
 Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 Λακτίζων ἀνέδυνε, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
 Δευόμεναι δὲ τρίχες πλείστον βάρος εἶλκον ἐπ' αὐτῷ.
 Ὑδασι δ' ὀλλύμενός, τοίους ἐφθέγγετο μύθους.
 Οὐ λήτεις γε Θεοὺς, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
 Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης.
 Οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθαι, κάκιςτε,
 Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον, ἀλλὰ πλανήσας,
 Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας· ἔχει Θεὸς ἐκδικὸν ὄμμα.
 Ποινὴν σὺ τίσεις μῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδατι, τόνδε κατεῖδε
 Λειχοπίνῃξ, ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσι.
 Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἤγγειλε Μύεσσιν.
 Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας,
 Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
 Κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
 Πατὴρ δὲ δυσήνου Ψυχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
 Ὑπτιος ἐξήπλωτο, νεκρὸν δέμας, οὐδὲ πᾶρ' ἔχθρας
 Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
 Ὡς δ' ἦλθον σπένδοντες ἅμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη
 Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ Φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 Ἐκ Βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύσηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσα.
 Καὶ τὸν μὲν πρῶτον ῥα κατέκτανεν ἀρπάξασα,
 Ἐχθίστη γαλήνῃ τρώγλης ἐκτοσθεν ἐλοῦσα.
 Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἤξαν,
 Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,

Ille vero, ut derelictus est, cecidit supinus statim in aquam;
Pedes autem stringebat, & periens stridebat.

Sæpe quidem submergebatur in aquam, sæpe autem rursus
Calcitrans emergebat, fatum vero non licebat evitare.

Madentes autem pili plurimum pondus trahebant in ipsum;
Aquis vero periens, tales locutus est sermones:

- „ Non latebis utique Deos, Physignathe, hæc faciens,
- „ Naufragum jaciens à corpore, ut à petra,
- „ Non me in terrâ potior fuisses, pessime,
- „ Pancratioque, luctaque, & ad cursum: sed ubi seduxeras,
- „ In aquam me proiecisti; habet Deus vindicem oculum;
- „ Poenam tu lues Murium exercitui, neque evitabis.

Hæc locutus expiravit in aquis: eum autem conspexit
Lichopinax, ripis insidens mollibus;

Graviter autem ululavit, currensque adnuntiavit Muribus.
Ut verò didicerunt fatum, subiit ira gravis universos:

Et tunc præcones suos jusserunt sub diluculum

Convocare ad-concionem, in ædes Troxartæ,

Patris infelicis Psicharpagis, qui in lacu

Supinus extensus erat, mortuum corpus, neque iuxta ripas

Erat iam miser, medio verò innatabat ponto.

Ut autè venerunt festinâtes simul cû Aurora, primus surrexit
Troxartes, ob filium iratus, dixitque sermonem:

- „ O Amici, etiamsi solus ego mala multa passus sum

- „ Ex Ranis, fors mala omnibus facta est.

- „ Sum autem ego infelix, quippe tres filios perdidici:

- „ Et sane primum quidem occidit, ubi-corripuerat

- „ Invisissima Felis, foramen extra deprehenum.

- „ Alium autem rursus viri crudeles ad mortem duxerunt

- „ Recentioribus artibus, ligneo dolo excogitato,

„ Quam

Ἦν Παγίδα καλέουσι, Μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
 Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ, καὶ μητέρι κενυῇ,
 Τοῦτ' αὖ πέπνιξεν Φυσίγναθος, εἰς βυθὸν ἄβυσσας.
 Ἄλλ' ἄγεθ' ὀπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς,
 Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.

Τοῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
 Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλῶς.
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκαν,
 Ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
 Οὗς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπισάντες κατέτρωξαν.
 Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοσεφείων ἀπὸ βυσσῶν,
 Οὗς Γαλήνῃ δείραντες, ἐπισαμένως ἐποίησαν.
 Ἀσπίς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμεφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη
 Ἐυμήκεις βελόναι, παγχάλκεον ἔργον Ἄρης.
 Ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.
 Οὕτω μὲν Μῦες ἦσαν ἐνοπλοὶ· ὥς δ' ἐνόησαν
 Βατράχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἓνα χῶρον
 Ἐλθόντες, βουλήν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
 Σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἢ εἰσὶς, ἢ τίς ὁ θρῦλλος,
 Κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, Φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
 Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
 Ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν Φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·

ὦ Βάτραχοι, Μῦες ὕμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
 Εἰπεῖν, ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε, μάχην τε.
 Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψυχάρπ' αἶγα, ὃν κατέπεφνε
 Ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
 Οἵτινες ἐν Βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε·

Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὕτα Μυῶν
 Εἰσελθὼν, ἐτάραξε Φρένας Βατράχων ἀγερώχων.

- „ Quam Decipulam vocant, Murium perditricem existētem.
 „ Qui tertius erat dilectus mihi, & matri almæ,
 „ Hunc suffocavit Physignathus, in profundum ubi-duxerat.
 „ Sed agite armemur, & exeamus in ipsas,
 „ Corpora ubi-ornaverimus armis variegatis.

Hoc locutus, persuasit armari universos.
 Et hos quidem armavit Mars belli curam-gerens.
 Ocreas primū circa tibias posuerunt,
 Confractis fabis viridibus, benēque præparatis,
 Quas ipsi per noctem instantes arroserant;
 Thoraces autem habebant calamis-tectis à coriis,
 Quos fele excoriato scitè fecerunt;
 Clypeus autē erat lucernæ medius-umbilicus: at sanè lancea
 Longæ acus, penitus-æreum opus Martis:
 Cassis vero testa in temporibus nucis. (terunt
 Sic quidem Mures erant armis-instructi: ut autē animadver-
 Ranae, emerferunt ab aqua: & in unum locum
 Profectæ, consilium coegerunt belli mali.
 Considerantibus autem ipsis, unde seditio, vel quistumultus,
 Præco prope venit ferens sceptrum in manibus,
 Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytrus,
 Nuntians belli malam famam, dixitque sermonem:

- „ O Ranae, Mures vobis minati miserunt,
 „ Ut-edicerem armari ad bellumque pugnamque:
 „ Viderunt enim in aqua Psicharpaga, quem occidit
 „ Vester Rex Physignathus: sed pugnate
 „ Quæcumque inter Ranas optimates natæ estis.

Sic locutus renunciavit: sermo autem in aures Murium
 Ingressus turbavit mentes Ranarum superbarum.

Μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσίγναθος εἶπεν ἀναξᾶς·

“ὦ Φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ Μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
 Ὀλλύμενον· πάντως ἐπιγιγε παίζων παρὰ λίμνην
 Νήξεις τὰς Βοτράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κίκιστοι
 Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ’ ἄγε βουλήν
 Ζητήσωμεν, ὅπως δολίους Μύας ἐξολοσέωμεν.
 Τοὶ γὰρ ἐγὼν εἰρῶ, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Σώματα κοτμήσαντες, ἔνοπλοι σῶμεν ἅπαντες
 Ἀκροῖς παρ’ χεῖλεσσι, ὅπου κατὰ κρημνος ὁ χῶρος.
 Ἡνίκα δ’ ὀρμηθέντες ἐφ’ ἡμέας ἐξέλθωσι,
 Δραξάμενοι κορύθων, ὅσις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι,
 Ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσιν εὐθὺ βάλλωμεν.
 Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
 Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.

“Ὡς ἄρα Φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἕως ἀμφεκάλυψαν,
 Θώρηκας δ’ εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,
 Φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
 Ἐγχος δ’, ὑξύσχοινος ἐκάτω μακρὸς ἀρήρει,
 Καὶ κόρυθες κοχλίων λεπτῶν κράατ’ ἀμφεκάλυπτον.
 Φραξάμενοι δ’ ἔστησαν ἐπ’ ὄχθαις ὑψηλῇσι,
 Σείοντες λόγχας· θυμοῦ δ’ ἐπλήτο ἕκαστος·

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατεροὺς τε μαχητάς,
 Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἡδ’ ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
 Οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται, ἡδὲ Γιγάντων,
 Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες Βατράχοισιν ἀρωγοί,
 Ἡ Μυσὶν, Ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσεεῖπεν·

Accusantibus vero ipsis Phrysignatus dixit, cum-surrexisset;

„ O Amici, non occidi ego Murem, neque vidi
 „ Pereuntem: omnino suffocatus est ludens apud lacum,
 „ Natatus Ranarum imitans: hi autem pessimi
 „ Nunc me accusant infontem: sed age consilium
 „ Exquiramus, quomodo dolosos Mures perdamus.
 „ Etenim ego dicam, ut mihi videtur esse optimum;
 „ Corporibus ornatis, armemur universi
 „ Summas ad ripas, ubi præcepis locus:
 „ Quando autem impetu-facto in nos exierint,
 „ Prehensis galeis, quicumque prope obviam venerit,
 „ In lacum ipsos cum armis statim dejiciamus.
 „ Sic enim ubi-suffocaverimus eos in aquis expertes-natandi,
 „ Statuemus alacriter de-muribus-occisis hic trophæum.

Sic utique locutus, armis indui-fecit universos.
 Foliis quidem malvarum tibias suas circumtexerunt;
 Thoraces autem habebant viridibus latis à betis;
 Folia autem brassicarum in clypeos benè aptaverunt;
 Lancea verò, acutus iuncus unicuique longus aptabatur;
 Et galeæ è cochleis tenuibus capita circumtegebant.
 Ubi autem munierant-se, steterunt in ripis altis
 Quassantes lanceas; irâ verò implebatur unaquæque.

Jupiter autem deos ubi-vocasset in cælum stellatum,
 Et belli molem ostendens, fortesque pugnatores,
 Multos, & magnos, & hastas longas ferentes.
 Qualis Centaurorum exercitus procedit, & Gigantum,
 Suaviter ridens interrogabat, quânam Ranis auxiliares,
 Vel Muribus, immortalum? & Minervam adlocutus est:

ᾠ Ὀ θύγατερ, Μυσὶν ἧ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ
 Καὶ γὰρ σου κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
 Κνίσσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.

ᾠ Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 ᾠ Ὀ πάτερ, οὐκ ἂν πώποτ' ἐγὼ Μυσὶ τειρομένοισιν
 Ἐλθοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,
 Στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους, εἵνεκ' ἐλαίου.
 Τοῦτο δὲ μου λῆν ἔδακε Φρένας, οἷον ἔρεξαν·
 Πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηναι καμουῖσα·
 Ἐκ ροδάνης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ἔνησα,
 Τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὃ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη,
 Καὶ πράσσει με τόκους· τούτου χάριν ἐξώργισμαι·
 Χρησαμένη γὰρ ὕφηναι, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
 Ἄλλ' οὐδ' ὥς Βατράχοισιν ἀρήγεμεν οὐκ ἐβελήσω·
 Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ Φρένας ἔμπεδοι, ἀλλὰ με πρῶτον
 Ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λῆν ἐκοπώθην,
 Ἐπνου δειομένην, οὐκ εἴασσαν θορυβοῦντες
 Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' αὖπνος κατεκείμεν,
 Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 Ἄλλ' ἄγε παυσάμεσθα, θεοὶ, τούτοισιν ἀρήγειν,
 Μὴ κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει οἰζυόεντι
 Εἰσὶ γὰρ ἀγχέεμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι·
 Πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὀρῶντες.

ᾠ Ὡς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
 Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἦλθον εἰς ἓνα χῶρον.
 Κάδδ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε·
 Καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
 Ζεὺς Κρονίδης βρόντῃσε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.

- „ O filia, Muribus nunquid auxiliatura ibis?
 „ Etenim tuum per templum semper saltitant universi,
 „ Nidore delectati, & cibarum ex sacrificiis.

Sic utique dixit Saturnius: eum autem adlocuta est Minerva:

- „ O pater, haud unquam ego Muribus adstrictis
 „ Venerim auxiliatrix; quoniam mala multa mihi fecerunt,
 „ Coronas lædentes, & lucernas, gratia olei.
 „ Hoc autē meam valde momordit mentem, quale fecerunt:
 „ Peplum meum corroserunt, quod texui elaboratum
 „ Ex trama subtili, & stamen subtile nevi,
 „ Foraminaque in-eo- fecerunt; at sartor mihi institit,
 „ Exigitque à-me usuras: huius gratia irata-sum:
 „ Matuata enim texui, & non possum restituere.
 „ Sed neque sic Ranis auxiliari velim:
 „ Sunt enim neque ipsæ mentibus integræ, sed me primū
 „ Ex bello reversam, postquam valde defatigata-eram,
 „ Somno indigentem, non siverunt tumultuantes,
 „ Ne parum quidē oculos-claudere; ego verò insomnis jace-
 „ Capite dolens, donec vociferatus-est gallus. (bam,
 „ Sed age, desistamus, Dii, ab his auxiliandis,
 „ Nequis nostrum vulneretur telo acuto;
 „ Sunt enim cominus-pugnātes, etiam si deus obuius venerit:
 „ Omnes autem de coelo delectemur litem intuentes.

Sic utique dixit: ei autem paruerunt Dii alii
 Omnes, simul verò conferti venerunt in unum locum.
 Devenerunt autem præcones-duo signum belli ferentes:
 Et tunc culices magnas tubas habentes,
 Terribiliter canebant belli strepitum: coelitus autem
 Jupiter Saturnius intonuit signum belli mali.

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνωρα οὐτάσσε δουρὶ,
 Ἐξάοτ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα εἰς μέσσον ἦπαρ.
 Κάδδ' ἔπεσεν πρηνὴς, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισσεν θείρας.
 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα.
 Πῆξεν δ' ἐν σέρνῳ σιβαρὸν δόρυ· τὸν δ' πεσόντα
 Εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
 Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβρασίχυτρον.
 Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν.
 Ἦριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
 Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοσίδεϊ τρῶσεν ἐπιφθὰς.
 Αὐχένα παρ' μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν.
 Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τυτύσκειτο δουρὶ Φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν [οὐδ' ἀφάμαρτε] καθ' ἦπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
 Κραμβοφάγος, ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε Φεύγων.
 Ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγεν ἐν ὕδασι, ἦλασε δ' αὐτὸν.
 Κάππεσε δ' , οὐκ ἀνέπνευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
 Πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν' ἐξετανύσθη,
 Χορδῆσι λιπαρῆσι τ' ἐπορνούμενος λαχόνεσσιν.
 Λιμνίσιος δ' ὄχθαισι Τυρογλύφον ἐξευάρηξε.
 Πτερογλύφον δ' ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθιν,
 Ἦλατο δ' ἐς λίμνην Φεύγων, τὴν ἀσπίδα εἵψας.
 Ὑδροχάρις δὲ τ' ἔπεφνε Πτεροφάγον βασιλῆα,
 Χερμαδίῳ πλήξας τατὰ βρέγματος, ἐγκέφαλος δὲ
 Ἐκ ρινῶν ἔσαζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
 Λειχοπύναξ δ' ἐπτείνειν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
 Ἐγχείει ἐπαίξας· τὸν δ' σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιώκτην,
 Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 Ψυχᾶπαξ δ' ἡμῦν' ἐτάρων περὶ τεθνεώτων,
 Καὶ βάλε Πηλύσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσσον ἦπαρ.
 Πῆρτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' αἰδόσδε βεβήκει.

Primus verò Hypsiboas Lichenorem vulneravit hastâ;
 Stâtem inter primos-pugatores, per vêtrem in mediû hepar.
 Cecidit autem *is* pronus, tenerosq. pulvere-foedavit capillos,
 Troglodytes verò post ipsum jaculo-petiit Peleionem;
 Infixitque in pectore validam hastam: eum autem lapsum
 Cepit atra mors; animaque ex corpore evolavit.
 Seutlæus autê deinde occidit, percussô corde, Embasichytrû:
 Artophagus verò Polyphonom ad ventrem percussit:
 Cecidit autem *is* pronus, animaque è membris evolavit.
 Limnocharis verò, ut vidit pereuntem Polyphonom,
 Troglodyten petrâ molaris instar vulneravit prior-afsecutus
 Collum juxta medium; eum autem caligo oculos cooperuit.
 Lichenor autem in-ipsam collimavit hastam splendidam,
 Et percussit (neq. aberravit) ad hepar: ut verò animadvertit
 Crambophagus, ripis profundis incidit fugiens;
 At neque sic cessabat in aquis, feriit autem ipsum:
 Concidit verò, non surrexit: tingeatur autê sanguine lacus
 Purpureo, ipse verò juxta littus extensus est,
 Chordis, pinguibusque pervolutus intestinis.
 Limnisius autem in ripis Tyroglyphum interfecit.
 Pternoglyphum verò conspicatus Calaminthius in timorem
 Saliitque in lacum fugiens, clypeo abjecto. (venit,
 Limnocharis porrò occidit Pternophagum regem,
 Saxo percussum ad sinciput, cerebrum verò
 Ex naribus stillabat; foedabatur autem sanguine terra.
 Lichopinax autem occidit eximium Borborocœten
 Hastâ adortus; eum verò caligo oculos cooperuit.
 Prassophagus autem intuitus pede traxit Cnissodiocten,
 In lacu verò suffocavit, prehensô manu tendine.
 Psicharpax autem pugnabat sociis de mortuis,
 Et percussit Pelusium per ventrem in medium hepar;
 Cecidit vero *is* ante ipsum, animaque ad Orcum ivit.

Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δρακὸν ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
 Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
 Θυμῶθι δ' ἄρα κείνοε, ἐλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ
 Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθου, ἔβριμον ἄχθος ἀρούρης,
 Τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα, πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 Κνήμη δεξιτερὴ, πέσε δ' ὑπτίος ἐν κονίησι.
 Κραυγῆ αἰσίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαΐνεν ἐπ' αὐτὸν.
 Τύψε μέσσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δέ οἱ εἶσα
 Ὀξύσχοινοε δύνε, χαμαὶ δ' ἐκχυντο ἅπαντα.
 Ἔγκαι' ἐφελκόμενω ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.
 Σιτοφάγοε δ' ὥς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 Σκιάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
 Ἦλατο δὲ ἐς τάφρον, ὅππῃς Φύγη αἰπὺν ὄλεθρον.
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρου.
 Ὡκὴ δὲ τειρόμενοε ἐς λίμνην ἤλατο Φεύγων.
 Τρωξάρτης δ' ὥς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνου προπεσόντα,
 Καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, ἀποκτάμεναι μενεαίνων.
 Πρασσαῖοε δ', ὥς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνου προπεσόντα,
 Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξεῖ σχοίνῳ.
 Οὐδ' ἔρριξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκὴ.

Ἦν δέ τις ἐν μύεσσι νέοε παῖε ἔξοχοε ἄλλων,
 Ἀγχιέμαχοε, Φίλοε υἱὸε ἀμύμονοε Ἀρτεπιβούλου,
 Ὀρχαμοε, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, κρατερόε Μεριδάσπαξ,
 Ὃε μόνοε ἐν Μύεσσι ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Στῇ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενοε, οἷοε ἀπ' ἄλλων,
 Στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένοε αἰχμητάων.
 Καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένοε ἦεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νοήσε πατὴρ ἀνδρῶντε θεῶν τε.
 Καὶ τότε ἀπολλυμένους βατράχους ὦκτειρε Κρονίων.
 Κινήσας δὲ κάρη, τοιγὺνδ' ἐφθέγγετο Φωνήν.
 Ὡ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι.

Pelobates autem conspicatus, luti pugillum jecit in ipsum,
 Et frontem illevit, & excoecabat propemodum:
 Iratus est autem proinde ille: ubi-cepisset verò manu forti
 Jacentem in campo lapidem gravem, pondus terræ,
 Eo percussit Pelobaten sub genua; tota autem fracta-est
 Tibia dextera; cecidit verò *is* supinus in pulveribus:
 Craugasides autem vindicabat, & rursus ibat in ipsum;
 Percussit medium verò ipsum per vêtrem; totus autē ei intrò
 Acutus-juncus immergebatur, humique effundebatur omnia
 Intestina, attracta ab hastâ manu crassâ.
 Sitophagus autem, ut vidit in ripis fluminis,
 Claudicans ex bello recedebat; affligebatur verò graviter:
 Saliitque in fossam, ut effugeret grave exitium.
 Troxartes autē percussit Physignathum ad pedem extremum;
 Cito verò *is* angore correptus in lacum saliit fugiens.
 Troxartes autem, ut vidit, adhuc semianimem prolapsum,
 Et ei irruit rursus, occidere cupiens:
 Prassæus verò, ut vidit adhuc semianimem prolapsum,
 Ivit per primos-pugnatores, & jaculatus est acuto junco;
 Neque fregit scutum, sistebatur autem ibidem hastæ cuspis.

(aliis,

Erat autem quidam inter Mures juvenis puer egregius præ
 Cominus-pugnans, carus filius eximii Artepibuli,
 Princeps, ipsum Martem repræsentans, strenuus Meridarpax,
 Qui solus inter Mures præstabat pugnando:
 Stetit autem ad lacum gloriabundus, seorsum ab aliis?
 Jactabat verò depopulaturum-*ie* Ranarum genus pugnacium.
 Et jam perfecisset, quippe magnum ei robur erat:
 Nisi cito animadvertisset pater hominumque deorumque:
 Atque tunc pereuntes Ranas miseratus-est Saturnius?
 Moroque capite talem locutus-est exclamationem:
 „ Papæ, profecto magnum opus oculis video!

Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην
 Ἐνναίρειν Βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχις α
 Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἥδ' καὶ Ἄρην,
 Οἳ μιν ἀποσχήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἔοντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μυθῶ.
 Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδῃ, σθένος, οὔτε Ἄρης,
 Ἴσχυσει Βατράχοισιν ἀρεγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 Ἄλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἦ τὸ σὸν ὄπλον
 Κινεῖσθω μέγα Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν,
 Ὡι Τιτᾶνας πέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
 Ἐγκέλαδον τ' ἐπέδησας, ἰδ' ἄγρια Φυλᾶ Γυγάντων.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψαλόντα κεραυνὸν
 Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,
 Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον,
 Ἦν' ἐπιδιήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπατο χειρὸς ἀνακτος·
 Πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν Βατράχους τε, Μύας τε·
 Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέλιγε Μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 ἔτο πορθήσειν Βατράχων γένος αἰχμητῶν·
 Εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπου Βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
 Ὃς ἴα τότε Βατράχοισιν ἀρωγὸς εὐθὺς ἔπεμψεν·
 Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτᾶκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
 Λοξοβάται, σρεβλοὶ, ψαλιδόσομοι, ὀστροκόδερμοι,
 Ὅσοφιεῖς, πλατύνωτοι, ἀποσίλβοντες ἐν ὤμοις,
 Βλαίστοι, χειροτένοντες, ἀπὸ σέρνων ἐσορῶντες,
 Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες [οἳ δὲ καλεῦνται
 Καρκίνοι] οἳ ἴα Μυῶν οὐρὰς φομάτεσσιν ἔκοπτον,
 Ἦδ' ἐπὶ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνώμπτοντο δὲ λόγχοι·
 Οὐδ' ἐπέδδισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,
 Ἐς δὲ Φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη,
 Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἔξετελέσθη.

ΤΕΛΟΣ.

„ Non parum me perculit Meridarpax ad lacum,
 „ Trucidare Ranas interminans : sed citissimè
 „ Palladem mittamus tumultuosam, atque etiam Martem;
 „ Qui ipsum arcebunt à pugna, strenuus licet sit.

Sic utiq. dixit Saturnius: Mars autem respondebat sermone:
 „ Neque sanè Palladis, Saturnie, vis, neque Martis,
 „ Valebit ad Ranis avertendum grave exitium:
 „ Sed age, omnes eamus auxiliores, vel tuum telum
 „ Moveatur magnum, Titanum-pestis, mirificum,
 „ Quo Titanas occidisti, egregies præ omnibus,
 „ Enceladumque ligasti, & fera genera Gigantum.

Sic utiq. dixit: Saturnius autè jaculatus-est ardens fulmen:
 Primum quidem intonuit, magnumque concussit Olympum;
 At deinde fulmen, terribile Jovis telum,
 Misit contortum: illud autem proinde evolavit è manu Regis:
 Omnes quidem terruit jaculatus Ranasque Muresque.
 Sed neque sic cessabat Murium exercitus, sed adhuc magis,
 Cupiebat depopulatum-irè Ranarum genus pugnacium;
 Nisi ab Olympo Ranas miseratus fuisset Saturnius,
 Qui sanè tunc Ranis auxiliores statim misit. (ungulis,
 Venerunt autè ex-improvviso tergis-incudum-instar, curvis-
 Obliquè-gradients, tortuosi, forcipibus-circa-ora, pellibus-
 Ossei-naturâ, lati-dorso, renidètes in humeris, (testaceis,
 Vari, manibus-extensis, à pectoribus intuentes,
 Octipedes, bicipites, intractabiles: (illi autem vocantur
 Cancrî:) qui utique Murium caudas oribus præcidebant,
 Atque pedes & manus, refringebantur verò lanceæ:
 Quos & reformidarunt miseri Mures, neque sustinuerunt;
 In fugam autem converterunt-se. Occidebat verò sol jam,
 Et belli actio unius-diei perfecta est.

FINIS.

EXPLLCATIO QUORUNDAM NOMINUM
in *Batrachomyomachia*.

- Limnocharis*, palude gaudens.
Physignathus, quod inflet se maxillis.
Hydromedusa, regina aquarum.
Psicharpax, micarum raptor.
Troxartes, vorans panem.
Lychomyle, à lambendis molis.
Pternotroctes, pernas arrodens.
Lichopinax, lambens paropfidas & quadras.
Tyroglyphus, excavator caseorum.
Embafichytrus, in ollas irrepens.
Lichenor, lambens virum.
Troglodytes, ingrediens rimas & foramina.
Seutleus, è beta vel porro.
Polyphemus, multivocus.
Crambophagus, vorans caules.
Limmisus, palustris.
Hydrocharis, aqua gaudens.
Borborocætes, in cœno jacens.
Prassophagus, porrum comedens.
Cnissodioctes, nidorem sectans.
Pelobates, per lutum incedens.
Sitrophagus, cibos absumens.
Prassæus, caulis colorem imitans.
Artepibulus, quod pani insidietur.
Meridarpax, rapiens particulas.

